

УДК 377.6

## РОЛЬ І МІСЦЕ ІНТЕРНЕТ-ТЕХНОЛОГІЙ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ДЛЯ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ УЧБОВИХ ЗАКЛАДІВ І-ІІ РІВНЯ АКРЕДИТАЦІЇ, ЯКІ НАВЧАЮТЬСЯ ТВОРЧИХ ПРОФЕСІЙ

Чеботарьова Г.В., Шкарупа Г.М.

Коледж Київського національного університету технологій та дизайну

В добу бурхливих реформ в українському суспільстві і – особливо – в освіті, на перший план виходить здатність студента до самоосвіти і готовність викладача опанувати сучасні технології для організації конкурентоспроможного освітнього процесу. Творчі професії традиційно пов'язані з безпосередньою передачею знань та навичок «з рук в руки». Проте сучасні технології заявляють про своє право на роль та місце в цьому процесі. Наскільки якісним може бути таке навчання і як процес і як результат?

**Ключові слова:** освітній процес; творчі спеціальності; професійна освіта; дистанційне навчання.

**Постановка проблеми.** Останні десятиріччя інтернет займає все більше місця в житті, роботі і відпочинку. Щорічно в мережі з'являються нові он-лайн курси, новаторські відеоуроки, сміливі майстер-класи з різних галузей діяльності. Складається враження, що при певному рівні мотивації і вільному часі через інтернет можна навчитися всьому. Але чи можливе дистанційне навчання творчим професіям? Не тільки, як процес, але й як принциповий і якісний результат? Наскільки компетентним буде графічний дизайнер, якщо буде навчатись тільки дистанційно? В статті розглядаються шляхи сучасного рішення проблеми засобами інноваційних інтернет-технологій. Визначення їхніх ролі і місця в навчальному процесі.

**Аналіз останніх досліджень і публікацій.** Проблемам технічної і технологічної модернізації освіти в Україні приділяється велика увага на самому високому рівні, так ще у 1999 році згідно з Постановою Кабінету Міністрів України було створено Інститут інформаційних технологій і засобів навчання. Проведення фундаментальних і прикладних досліджень, спрямованих на розв'язання актуальних теоретико-методологічних і науково-методичних проблем створення, впровадження та застосування в освіті програмних і технічних засобів навчання та інформаційно-комунікаційних технологій – є головною метою Інституту.

Проте, дослідженням проблем впровадження інноваційних технологій в навчання займалися не тільки професор Биков В.Ю., Спірін О.М., Коневщинська О.Е., Дем'яненко В.М., Богачков Ю.М. та інші науковці та провідні фахівці цієї шанованої установи, але й сам президент НАПН України Кремень В.Г., Луговий В.І., Гуржій А.М., Євтух М.Б., а також передові науковці-практики освітньої ниви – ректор КНУТД професор Грищенко І.М., Каплун В.В., Хмелєвська Л.П., Влашок Т.М. та багато інших. Зокрема, інноваційні технології в дистанційному навчанні студентів інженерних та філологічних спеціальностей, а також в економічних та правничих галузях вже практикують не тільки в столичних ВУЗах.

**Виділення невирішеної раніше частини загальної проблеми.** Проте до сьогодні залишається неоднозначним питання дистанційного виховання майбутнього дизайнера, тобто представника творчої професії. Особливо, коли мова йде про вищий навчальний заклад І-ІІ рівня акредитації.

**Мета статті.** Дослідити тенденції зближення освітніх процесів традиційних та форм навчання. З'ясувати, чи можливе опанування професії графічного дизайнера тільки через дистанційні курси?

**Виклад основного матеріалу.** На теренах інтернету гуляє жарт «Раніше студенти вчилися і підробляли, тепер працюють і підучуються». Щорічно денні відділення підписують все більше заяв про перехід студента на індивідуальний графік навчання у зв'язку з фінансовою скрутою і життєвою необхідністю поєднувати навчання з роботою. Дотепер подібні рішення стосовно студентів творчих професій навчальних закладів І-ІІ рівня акредитації загрожують втратою якості навчання, особливо при об'єктивному дефіциті підручників як з графічного дизайну, так і для більшості творчих дисциплін, які формують майбутнього дизайнера. Чи можливе вирішення подібних проблем шляхом впровадження сучасних інноваційних технологій дистанційного навчання? Чи підходить дистанційна освіта здобувачам творчим професіям в принципі? Інтернет-портали безкоштовних он-лайн освітніх курсів майорять пропозиціями до підвищення рівня знань в різних галузях суспільних, точних, медичних і музичних знань, проте – чи дійсно можна здобути професію тільки через дистанційні курси?

«Зараз ми живемо в надзвичайно динамічному, взаємозалежному інформаційному суспільстві, заснованому на знаннях. Підтвердженням цьому є темпи розвитку науково-технічного прогресу у світовому масштабі:

1. Щоб зібрати аудиторію в 50 млн. осіб знадобилось для радіо – 38 років, телебачення – 13 років, Інтернет – 4 роки, iPod – 3 роки, Facebook – 2 роки. Популярна міжнародна соціальна мережа «MySpace» має більше 200 млн. користувачів. Якби «MySpace» була країною, то це була б 5-а країна за чисельністю населення. Приріст числа зареєстрованих користувачів становить 250 тис. осіб на добу.

2. Ми живемо в час експоненціального росту. Кожний місяць «Google» обробляє 31 млрд. пошукових запитів, ще в 2006 р. їх було 2,7 млрд. Динаміка зростання кількості Інтернет-пристроїв: в 1984 р. їх налічувалось 1 тис. шт., в 1992 р. – 1 млн. шт., в 2008 р. – 1 млрд. шт.» [1].

Ще десять років тому В.Г. Кремень в своїй монографії «Освіта і наука в Україні – інноваційні

аспекти» називав дистанційну освіту – перспективним шляхом розв'язання сучасних проблем розвитку професійної освіти.

Розпочатий ще в ті роки «процес укрупнення мережі вищих навчальних закладів I–II рівня акредитації через інтеграцію по горизонталі (ліквідація, об'єднання малочисельних) та інтеграцію по вертикалі, яка передбачає включення цих навчальних закладів до складу університетів, академій, інститутів дає можливість ефективніше реалізувати систему ступеневої освіти, скорочувати терміни навчання, зменшувати витрати на підготовку фахівців» [2, с. 210]. Процес, проведений масштабю на теренах цілої країни з великим ентузіазмом, проте при недостатній науково-методичній підготовці, а – зокрема – повною або значною мірою не підготованих та ненаписаних підручників для цих самих інтегрованих в склад університетів навчальних закладів професійної освіти, цей самий процес вимагав від викладачів не тільки педагогічної майстерності, але й письменницького й дослідницького хисту.

З 2004 року коледж КНУТД виступає структурним підрозділом Університету Технологій та Дизайну. У вересні 2009 року за парти коледжу сіли студенти, що прийшли здобувати нову для коледжу спеціальність – графічний дизайн. За майже сім років викладачами циклової комісії образотворчих дисциплін зроблено таку кількість власних педагогічних відкриттів і набито стільки власних шишок, реалізовано ідей, започатковано втілення задумів, а головне – напрацьовано досвіду з підготовки конкурентно спроможних фахівців – не на один паперовий посібник або навіть і підручник. Процес узагальнення і систематизації напрацьованого матеріалу кропіткий і тривалий. Викладачі комісії працюють над розробкою посібників з композиції, художнього проектування, шрифтам, перспективі і тіням та інших. Але густина часу і стрімкість суспільно-економічних процесів помітно змінюється і вносять корективи в питаннях вибору форм і технік подачі матеріалу. Нагальним стає питання про створення відеолекцій та відео-посібників з тих чи інших практичних курсів дисциплін.

«Сучасний бурхливий розвиток інформаційного суспільства випереджає можливості задоволення попиту на професійну підготовку. Зараз навчальні заклади готують студентів до роботи, якої ще не існує, використовуючи вчорашні технології. Так, за даними міжнародних експертів, 10 найбільш затребуваних в 2010 р. професій в 2004 р. не існували. Оскільки кількість нової науково-технічної інформації подвоюється кожні 2 роки, то для студентів, які навчаються 4 роки, це означає, що половина того, що вони вивчать, втратить свою новизну до кінця 3-го року навчання [3]. Наскільки сучасна система освіти спроможна готувати молодих людей бути успішними в конкурентному середовищі? Ця проблема важлива для всіх – роботодавців, студентів, викладачів, суспільства. Що необхідно змінювати в освітній сфері? Як зменшити у майбутньому розрив між зростаючими потребами молодих людей і можливостями сфери освіти? Потреби в сучасному світі дуже швидко змінюються, а тому повинна адекватно змінюватись освіта та професійна підготовка населення» [1].

Глобальний масштаб заявленої тенденції окреслюють в спільній статті український вчений Ю. Богачков та російський дослідник Я. Фельдман (тут і далі цитується мовою оригіналу): «Можно выделить два практических ключевых аспекта, которые заставляют более внимательно изучать понятие «парадигма образования». Это кризис современного образования и глобальная тенденция развития электронного обучения. Почему мы выделяем именно эти два аспекта? Во-первых, кризис системы образования говорит о том, что система образования уже не может обеспечить достижение целей, для достижения которых она создана... Во-вторых, развитие электронного обучения существенно меняет образовательные среды и сам процесс обучения. Обучение все больше переходит из классной комнаты в глобальное образовательное пространство» [4].

Під мудрим керівництвом директора коледжу Л.П. Хмелевської вже другий рік поспіль методично і планомірно в коледжі впроваджуються елементи дистанційного навчання. Це стимулює до самостійної роботи і студента і викладача. Вимушена необхідність «вийти з зони комфорту» на практиці породжує новаторські методи навчання, дає усвідомлення питомої ваги теоретичних і практичних дисциплін, які тільки виграють або потерпають від такої форми опрацювання. Власний досвід і висновки з нього несуть поки що ледь помітні, але перспективні «пуп'янки» майбутніх плодів.

За визначенням В.Г. Кременя «Дистанційне навчання (електронне дистанційне навчання) – різновид дистанційного навчання, який базується на принципах відкритої освіти і за яким учасники навчально-виховного процесу здійснюють переважно індивідуалізовану навчально-виховну взаємодію як асинхронно, так і синхронно в часі, переважно і принципово використовуючи електронні транспортні системи доставки засобів навчання та інших інформаційно-комунікаційні технології» [2, с. 195].

Чи не найважливішим в ситуації, що моделюється, виступає принцип неантогоністичності дистанційного навчання існуючим формам освіти. Тобто коли дистанційна освіта не буде якимось стороннім додатком, а буде органічно інтегрована в нього... «Таким чином дистанційна освіта виступатиме як ефективне доповнення традиційних форм, як засіб часткового вирішення її нагальних проблем, зокрема надає можливість одночасно з гнучким за часом і високопрофесійним за змістом вивчення різних предметних розділів знань, формуванням умінь і навичок роботи з багатьох навчальних дисциплін забезпечити інтенсивне практичне застосування тими, хто навчається методів і засобів інформаційно-комунікаційних технологій, розвиток умінь і навичок в цьому сучасному розділі науки і практики» [2, с. 195].

На сьогодні, коли економіка країни переживає не найкращі часи, і кожен студент особисто відчуває це на бюджеті своєї родини, найбільш соціально-економічно незахищені змушені шукати роботу. Добре, якщо робота за професією, що вивчається в коледжі. Але так щастить не кожному. І тоді виникає реальна загроза якості і системності здобутої в коледжі освіти. «Образование, взятое во времени и пространстве – это

образовательные процессы. Ядром образования являются образовательные практики» [4].

Наведемо приклад. Студенти-першокурсники, плануючи оптимізацію свого часу на період від закінчення семістри до початку нового блоку аудиторного навчання, обговорюють нові (тобто ті, що незабаром почнуться) курси з графічного дизайну чи комп'ютерного проектування на всесвітньо відомих інтернет-порталах, зокрема Coursera чи Edx. (Український аналог подібних ресурсів «Прометеус» поки що не пропонує жодного курсу для професійного розвитку майбутніх дизайнерів.) Вони свідомо обирають напрямки для самоосвіти і саморозвитку. Багато хто із старшокурсників може похвалитися власними навичками в тій чи іншій дизайнерській техніці або комп'ютерним інструментам здобутими завдяки You tube. Але це – по-перше – не всі, а тільки окремі студенти, по-друге – це окремі і короткострокові курси з деяких або досить вузьких практичних навичок, або досить оглядових теоретичних тем, розрахованих все ж таки на широкий загальний зацікавлений ентузіастів самовдосконалення. «Умови розвитку суспільства змінюють людину, характер її роботи і вимоги до фахової підготовки» [1].

В своїй статті «Про систему дистанційного навчання у відкритому дистанційному курсі» В.М. Кухаренко пише про Масові відкриті дистанційні курси.

«Під гаслом «відкритих курсів» тисячі учнів з різних країн світу змогли брати участь у процесі навчання. Слухач у відкритому курсі сам собі встановлює цілі навчання, які можуть змінюватися в ході навчання, читає тільки той матеріал, який йому доступний і подобається, прочитати все він просто не зможе в силу надмірності. Він не зобов'язаний щось писати у форум курсу, висловлювати свої погляди, відстоювати свої позиції. Але, в той же час, для отримання максимального навчального ефекту необхідно бути відкритим. Тільки в цьому випадку він зможе досягти поставленої мети протягом навчання в курсі. МВДК (масові відкриті дистанційні курси) ґрунтуються на активній участі сотень і тисяч студентів, які самі організують участь відповідно до особистих цілей навчання, попередніми знаннями і навичками, а також спільними інтересами [6]. МВДК зменшують бар'єри в навчанні і підвищують самостійність учнів, які здобувають професійні навички для участі в глобальних взаємодіях. Такі курси є першим полігоном для зростання знань в розподіленому, глобальному, цифровому світі і мають велике значення для майбутнього суспільства» [5].

Головний принцип фахової освіти – системність – може бути дотриманим тільки в стінах учбового закладу. Тільки спільними зусиллями і завдяки спільному досвіду педагогічного складу.

Цю ж думку, але сформульовану в інший спосіб читаємо в тій же статті Кухаренко далі за текстом: «Викладач будує навколишнє середовище і є «центром кристалізації» навчального процесу. Реальний результат залежить від діяльності учня і може бути отриманий і після завершення курсу. Результати дослідження одного з перших МВДК «Коннективізм і коннективістські знання» показали, що у слухачів були різні думки щодо використання інструментів. Це було

пов'язано з цілями навчання, особистими стилями навчання, наявністю часу та ефективністю [7]. В цілому, при наявності великої кількості засобів навчання, слухачі надавали перевагу традиційним підходам. Подальші дослідження показали, що для успішного навчання потрібні навички спрямовувати особисте навчання, вміти використовувати соціальні інструменти та мати відповідний рівень критичної грамотності [8]» [5].

Необхідність не тільки наповнювати студентів різноманітними знаннями та професійними навичками, а – перш за все – розвивати в них вміння критично мислити, і, тим самим, підвищувати рівень критичної грамотності підкреслюють і Богачков Ю.Н. і Фельдман Я.А.: «Поскольку основная задача современного образования заключается в необходимости непрерывного образования и опережающего характера развития общества (количество информации удваивается каждые 10 лет) и в связи с невозможностью предсказать, какие именно специализированные знания станут нужны обществу через десять лет, главной чертой опережающего характера образования нужно считать подготовку такой личности, которая способна к продуктивному индивидуальному творчеству и к решению на этой основе любых проблем, которые жизнь ставит перед ней» [4].

Сьогодні, коли Верховна Рада України ось-ось прийме новий закон «Про освіту» педагогічні колективи учбових закладів I-II рівня акредитації, тобто такі, як коледж КНУТД, більше ніж зазвичай демонструють здібність до розв'язання будь-яких проблем, які ставить перед ними життя. Впроваджуємо іновативні технології навчання, запрошуємо до співпраці із студентами досвідчених дизайнерів і у форматі майстер-класів та відкритих дискусій розвиваємо не тільки їхні практичні навички, але й здібності до критичного мислення, розширяємо творче самоусвідомлення студентів через систематичне відвідання художніх і спеціалізованих виставок, співпрацюємо з Національним музеєм літератури. І, звичайно ж, самонавчання і саморозвиток. Бо не може навчити новому той, хто не здатен вчитися і розвиватися. Викладачі циклової комісії образотворчих дисциплін коледжу КНУТД здобувають нові знання – та поглиблюють педагогічний та професійний досвід – через участь у науково-практичних конференціях, міжнародних художніх проєктах, шляхом планового і позапланового стажування в КНУТД та НАОМА, і – звичайно ж через ті самі інтернет-портали, зокрема Coursera, FutureLearn, Coursmos, Skillshare, Edx та багато інших.

Під час недавньої зустрічі з директором департаменту професійної освіти і зайнятості GOPA Consultants Мартіном Еглітца та регіональним директором Інституту DVV International Анітою Якобсоне, заступник міністра освіти і науки Павло Хобзей повідомив, що після закінчення навчання в 9-му класі учні матимуть три варіанти продовження навчання. Перша – це багатопрофільний академічний ліцей, який буде готувати школярів до вступу у заклади вищої освіти. Друга траєкторія навчання – професійний ліцей, третя – професійний коледж. Передбачається, що професійні ліцеї готуватимуть кваліфікованих робітників, про-

фесійний коледж – молодших спеціалістів. Випускники таких закладів також матимуть можливість продовжити своє навчання у ВУЗах.

«До початку реформи нам потрібно підняти престижність професійної освіти, як однієї з кращих освітніх траєкторій професійного розвитку», – наголосив Павло Хобзей [10].

Заступник Міністра зазначив, що професійна освіта під час реформування потребує експертної міжнародної підтримки щодо підручників, програм та методичних матеріалів для професійних закладів. Також актуальним залишається питання оснащення та кадрового забезпечення для незалежних професійних центрів кваліфікації, які передбачають сучасне обладнання та висококваліфікованих майстрів. [10]

Стратегія – це загальний план діяльності, що охоплює тривалий період часу, або спосіб досягнення складної, невизначеної і головної для управління мети, надалі коригованої під умови, що змінюються, або модель поведінки, якої слід дотримуватись для досягнення своїх довгострокових цілей [5].

«Ми повинні збудувати нашу національну систему освіти так, щоб вона співпрацювала з ринком праці, а не жила окремим життям, в результаті чого фахівці, які отримують дипломи, нездатні відповідати вимогам праці і роботодавці змушені їх докваліфікувати», – сказала голова Комітету з питань науки і освіти Лілія Гриневич під час брифінгу у парламенті. Не будемо забувати, що реформи в освіті дають плоди через десятиліття, і стратегії будуються не на один рік. І все це потребує ресурсів і матеріальних і людських. А студент сідає за парту щодня. Звичайно, той, що ще має можливість тільки вчитися. Той, що вже працює – частіше сідає за комп'ютер. Щоб там, на теренах інтернету, знайти он-лайн курси замість тих, що він пропустив через роботу. І виявляється, що український освітній портал «Прометеус» зовсім не перший в списку кращих.

Майже сім років роботи викладачів циклової комісії образотворчих дисциплін коледжу КНУТД над формуванням професійних компетенцій і вихованню молодих професіоналів – сучасних графічних дизайнерів дає багатий матеріал для створення підручників і посібників з кожної дисципліни, що розроблена і викладається. Але життя вносить корективи і з кожної дисципліни треба створювати відеокурс лекцій, причому таким чином, щоб вони стали основою для побудови дистанційного курсу, які, в свою чергу передбачають і зворотній зв'язок і он-лайн форми контролю.

«При побудові стратегії навчання ми повинні пам'ятати, що дистанційний курс це запланована викладачем діяльність по засвоєнню структурованої інформації. Дистанційний курс повинен містити активні елементи, враховуючи, що найвищою активністю вважається метод навчання

іншого, потім практика, дискусії, демонстрації і т.д. Аналізуючи ефективність дистанційного навчання, ректор Відкритого британського університету Деніел ввів поняття залізного трикутника, вказуючи, що в організації знаходиться в стані рівноваги складові: доступ, якість і вартість [9]. Поліпшення одного з показників автоматично погіршує інші два. Подальший аналіз показав, що насправді необхідно розглядати пари, до складу яких входять люди: доступ-студент, якість-викладач, вартість-адміністрація. В цьому випадку керуючи напрямком зусиль студента, викладача і адміністрації можна уникнути протиріч між ними, забезпечивши високу якість при мінімальній вартості і заданої доступності. Люди – рушійна сила кожної складової стратегії і головну роль тут грає лідер. Лідер це провидець, стратег, майстер комунікації, інженер відносин, новатор, консультант» [5].

**Висновки і пропозиції.** Роль і місце інтернет-технологій дистанційного навчання набуває все більшого значення в житті всіх, хто прагне до самовдосконалення і професійного зросту. Ця тенденція не може пройти осторонь і такої верстви здобувачів сучасних знань, як студенти вищих навчальних закладів I-II рівня акредитації, які навчаються творчих професій. Від якості їхньої освіти та професійної підготовки залежить міць фундамента «економіки знань».

Зростаюча роль дистанційного навчання окремих курсів і дисциплін не може замінити традиційних форм навчання творчих професій, коли сам характер професійного спілкування викладача і студента має значення для розвитку художнього мислення. Продемонструвати принциповий і якісний результат дистанційне навчання можливе тільки у тісному партнерстві з традиційними формами навчання. Тобто спочатку студент повинен вийти на рівень готовності до самоорганізації та самонавчання – після певного етапу здобуття початкових базових професійних знань, які надаються на молодших курсах; потім – завдяки педагогічній майстерності викладачів – відчутти процес власного творчого зросту. Зворотний зв'язок студент – викладач необхідний на всьому шляху досягнення професійних компетенцій, бо саме в творчих професіях здатність навчати і навчатись, оновлюватись і вносити оновлення в навчальний процес – виступають запорукою «закладки якісного фундаменту».

Після того, як «підгрунтя підготоване» – тобто для студентів старших курсів – можливе і цілком корисним стане винесення окремих тем і окремих модулів в форматі елементів дистанційного навчання для самостійного опрацювання.

Яким би великим не був навчальний простір, – в ньому повинні бути такі складові, як міцний фундамент традиційних знань, час для самоосвіти і самовдосконалення, здатність до творчого мислення і розвитку.

**Список літератури:**

1. Грищенко І. М. Освіта та професійна підготовка фахівців у світлі євроінтеграційних процесів\* статтю підготовлено на основі доповіді на Міжнародному науковому семінарі «Інформатика та економіка – 2010» (21–27 лютого 2010 р., м. Хургада, Єгипет). Актуальні проблеми економіки № 7 (109), 2010.
2. Кремень В. Г. «Освіта і наука в Україні – інноваційні аспекти. Стратегія. Реалізація. Результати». – К.: Грамота. – 2005, с. 184–211.
3. Did you know? // video.i.ua
4. Богачков Ю. Н., Фельдман Я. А. «Парадигма образования для информационного общества» «Інформаційні технології та засоби навчання» 2015 № 5 [Електронний ресурс]. – режим доступу <http://journal.iitta.gov.ua/index.php/itlt/article/view/1277/959>
5. Кухаренко В. Н. «Про систему дистанційного навчання у відкритому дистанційному курсі» Збірник наукових праць «Інформаційні технології в освіті» 2012, випуск 11 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ite.kspu.edu/issue-11/p-32-42>
6. Alexander McAuley, Bonnie Stewart, George Siemens and Dave Cormier The MOOC Model for Digital Practice, 2010, 63 p.
7. Antonio Fini. The Technological Dimension of a Massive Open Online Course: The Case of the CCK08 Course Tools International Review of Research in Open and Distance Learning. Volume 10, Number 5. – 2009 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.irrod.org/index.php/irrodl/article/view/1106/1925>
8. Rita Kop. The Challenges to Connectivist Learning on Open Online Networks: Learning Experiences during a Massive Open Online Course. Special Issue – Connectivism: Design and Delivery of Social Networked Learning Vol. 12, № 3 – 2011 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.irrod.org/index.php/irrodl/article/view/882/1689>
9. Michael Power, Anthony Gould-Morven, Head of Gold, Feet of Clay: The Online Learning Paradox, IRRODL, Vol. 12, № 2 – 2011 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.irrod.org/index.php/irrodl/article/view/916/1739>
10. Після 9-го класу учні матимуть три шляхи здобуття освіти Освіта.ua 15.12.2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://osvita.ua/school/reform/49005/>
11. Освіта має співпрацювати з ринком праці, – Гриневич Освіта.ua 09.12.2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://osvita.ua/school/reform/48904/>

**Чеботарєва Г.В., Шкарупа А.Н.**

Колледж Київського національного університету технологій і дизайну

## **РОЛЬ ТА МЕСТО ИНТЕРНЕТ-ТЕХНОЛОГИЙ ДИСТАНЦИОННОГО ОБУЧЕНИЯ ДЛЯ СТУДЕНТОВ ВЫСШИХ УЧЕБНЫХ ЗАВЕДЕНИЙ I-II УРОВНЯ АКРЕДИТАЦИИ, КОТОРЫЕ ОБУЧАЮТСЯ ТВОРЧЕСКИМ ПРОФЕССИЯМ**

### **Аннотация**

В период бурных реформ в украинском обществе и – особенно – в образовании, на первый план выходит способность студента к самообразованию и готовность преподавателя к освоению современных технологий для организации конкурентоспособного образовательного процесса. Творческие профессии традиционно связываются с непосредственной передачей знаний и умений «из рук в руки». Однако современные технологии заявляют о своем праве на роль и место в этом процессе. Насколько качественным может быть такое обучение и как процесс и как результат?

**Ключевые слова:** образовательный процесс, творческие специальности, графический дизайн, профессиональное образование, дистанционное обучение.

**Chebotarov G.V., Shkarupa G.M.**

College of Kyiv National Universtiteta Technology and Design

## **THE ROLE AND IMPORTANCE INTERNET TECHNOLOGY DISTANCE LEARNING FOR UNIVERSITY STUDENTS I-II LEVELS OF ACCREDITATION, WHO TEACHES CREATIVE PROFESSIONS**

### **Summary**

During the tumultuous reforms in the Ukrainian society and – especially – in education, at the forefront of the student's ability to self-education and a willingness to teacher to development of modern technologies for competitive educational process. Creative profession traditionally associated with the immediate transfer of knowledge and skills «from hand to hand.» However, modern technology claim the right for the role and place in this process. How quality can be a training and as a process and as a result?

**Keywords:** educational process, Art, graphic design, professional training, distance learning.